Broj: S1 3 U 039501 21 U
Sarajevo, 05.07.2022. godine

11. 07. 2022
US-03 13-1 23 21

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja Plan Plus d.o.o. Zenica ulica Dr. Hasana Muminagića broj 2a, Zenica, kojeg zastupa Srđan Petrić iz Zenice, ulica Bulevar Eshera-Eze Arnautovića broj 26, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-3114-9/20 od 10.12.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.07.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 280,80KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: u postupku javne nabavke materijala za čišćenje i održavanje higijene broj: 01-14-35-3195/20 od 08.10.2020.godine, ugovornog organa Univerzitet u Zenici. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 280,80KM kao i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade pokretanja žalbenog postupka. Poništena je odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača predmetnog postupka nabavke broj: 01-14-35-3442/20 od 27.10.2020.godine.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor jer je rješenje doneseno suprotno materijalnom propisu i nakon pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je njegova ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva jer cijena nije upisana slovima kao u tački 18. tenderske dokumentacije, ali tužitelj je unio ukupnu cijenu ponude u Obrazac za cijenu ponude i Nacrt ugovora tako da je nesumnjivo koja je ukupna ponuđena cijena. Također, tužitelj napominje da nigdje u obrascima nije ni bilo omogućeo da se cijena upiše slovima. S tim u vezi postoji

nesklad između tenderske dokumentacije i priloženih obrazaca u sastavu tenderske dokumentacije, a tuženi se drži strogo formalnih uslova i da je tužitelj morao postupiti u skladu sa tačkom 18. tenderske dokumentacije. Smatra da je tuženi isto tako trebao biti formalan i u kada je u pitanju tačka 14. tenderske dokumentacije koja nalaže da se tekst tenderske dokumentacije ne smije mijenjati ni dopunjavati. Dakle i u skladu sa Uputstvom za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda ugovorni organ je u obavezi koristiti predloženi model tenderske dokumentacije, ali isti i prilagoditi svome postupku nabavke i zahtjevima koje postavlja. Nadalje odluka tuženog je u koliziji jer su i dvije odredbe tenderske dokumentacije u koliziji, a osim toga tuženi cijeni da ponuđač Defter nije unio broj službenog glasnika u kojem je obavještenje obavljeno ali se iz ponude vidi o kojem postupku se radi pa se to isto može primijeniti i da se iz ponude tužitelja vidi ukupna cijena postupka. Zbog toga smatra da nije jednak tretman tuženog za sve ponuđača. Osim toga u odnosu na preferencijalni tretman domaćeg u tenderskoj dokumentaciji je navedeno da ponuđač treba dostaviti izjavu da zadovoljava porijeklo robe koja je predmet nabavke i dostaviti dokaz potvrdu Vanjskotrgovinske komore. Uvidom u ponudu ponuđača Defter utvrđeno je da isti nije ispunio traženi uslov odnosno u roku od 5 dana dostavio potvrdu Vanjskotrgovinske komore. Stoga predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje a tuženog obaveže da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 280,80KM. Tužitelj je predložio i da se pokrene postupak naknade štete zbog nezakonitog rješenja tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Ostala zainteresirana lica, uredno obaviješteni nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: u postupku javne nabavke materijala za čišćenje i održavanje higijene broj: 01-14-35-3195/20 od 08.10.2020.godine, ugovornog organa Univerzitet u Zenici. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da nije osnovan prigovor iz žalbe da ponuđač Defter nije dostavio valjanu ponudu jer je propustio da upiše broj obavještenja Službenog glasnika, ali da se iz ostalih dostavljenih dokumenata nesporno vidi na koji postupak javne nabavke se ponuda odnosi jer su dostavljene izjave u ponudi koja je numerisana, čvrsto uvezana. Ponuda tužitelja, prema shvatanju tuženog organa, nije prihvatljiva jer nije postupio u skladu sa tačkom 18. tenderske dokumentacije i slovima upisao cijenu. Ostale žalbene prigovore usmjerene na tenderski dokument tuženi je cijenio neosnovanim jer je tužitelj imao mogućnost da izjavi žalbu na tendersku dokumentaciju ukoliko je smatrao da ista nije u skaldu sa Zakonom. Nadalje izabrani ponuđač je pravilno ispunio cijenu ponude brojem i slovima kako je i traženo u tenderskoj dokumentaciji, ali je ugovorni organ utvrdio da je tačno da izabrani ponuđač nije dostavio u roku od 5 (pet) dana potvrdu Vanjskotrgovinske komore pa je ugovorni organ izvšrio novi izbor odnosno donio novu odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača na način da izabranom ponuđaču nije obračunao preferencijalni tretman. Ugovorni organ je

utvrdio da zbog toga nije morao odbaciti kao neprihvatljivu ponudu ponuđača Defter nego u tom slučaju se samo ne primjenjuje kriterij bodovanja. Odluku koju je tuženi poništio izrekom pobijanog rješenja nije od utjecaja na žalbene prigovore tužitelja kojima je rješavano u rješenju jer je ugovorni organ odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-35-3442/20 od 27.10.2020.godine za vrijeme trajanja žalbenog postupka suprotno odredbama člana 110. Zakona o javnim nabavkama BiH. Odluku kao u dispozitivu pobijanog rješenja, tuženi je donio odluku u skladu sa odredbom člana 104. i 111. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća vijeća, kako to proizilazi iz pobijanog rješenja, a na šta pravilno ukazuje tužitelj u svojoj tužbi propust tužitelja da upiše cijenu slovima u tenderskom dokumentu koji je preuzeo sa web portala, nije mogao biti razlog za odbacivanje ponude tužitelja. Naime, postupak javne nabavke jeste formalan postupak ali ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom ali ne i određeni propust unutar dokumenta ako se iz sadržaja cjelokupne ponude jasno i nedvosmisleno može utvrditi da propust unutar dokumenta ne utiče na valjanost ponude. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH(„Službeni glasnik BiH" broj:39/14) propisao razloge za odbacivanje ponude. Dakle, Ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji.

S tim u vezi, u pobijanom rješenju tuženi prihvata utvrđenje ugovornog organa da je propust ponuđača Defter da upiše broj: obavještenja, Službenog glasnika postupka javne nabavke „neznatan" ali paralelno, propust da se upiše cijena ponude slovima, koji je napravio tužtielj, utvrđuje kao razlog za odbacivanje njegove ponude. Kako to pravilno ukazuje tužitelj u tužbi, takvo utvrđenje i ocijena od strane tuženog je nezakonita. Osim toga, nezakonito je bilo i postupanje ugovornog organa da u toku postupka po žalbi donese novu odluku ali je to tuženi pravilno cijenio i primijenio odredbu člana 110. Zakona o javnim nabavkama BiH. Također, vijeće cijeni da ugovorni organ treba da postupa u skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH i da se prema ponuđačima ponaša jednako i transparentno pa s tim u vezi i da utvrdi da upravo nedostavljanje određenog dokumenta u postupku koji je kao takav propisan u skladu sa tenderskom dokumentacijom i zakonom i podzakonskim aktima, predstavlja razlog za odbacivanje ponude.

Također, nije sporno da je tužitelj, ukoliko je imao primjedbi na uslove iz tenderske dokumentacije, imao mogućnost u ranijoj fazi postupka (član 101. stav 1. tačka b.) Zakona) izjaviti žalbu na tendersku dokumentaciju. Međutim, u svakom konkretnom slulčaju, tuženi je dužan voditi računa o apsolutno bitnim povredama zakona. Dakle, u skladu sa članom 103. Zakona, u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima Ured za razmatranje žalbi

vodi računa po službenoj dužnosti, i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično, i to: a) neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora.

Slijedom navedenog, ovo vijeće je ocijenilo da je tužba osnovana, jer pobijano rješenje ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) odnosno ne sadrži odlučne razloge na osnovu kojih je donesena odluka kao u dispozitivu i pravni propis na osnovu kojeg je riješeno kao u dispozitivu.

U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, Ured za razmatranje žalbi BiH će u odnosu na ukazane nepravilnosti još jednom ocijeniti navode iz žalbe tužitelja i pravilnom primjenom materijalnog propisa, donijeti novu zakonitu odluku.

Tužitelju pripadaju troškovi sastava tužbe u upravnom sporu, u potraživanom iznosu odnosno ukupno 280.80KM, obzirom da je tužba uvažena u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH.

O zahtjevu tužtielja da mu se pred nadležnim sudom dozvoli da pokrene zahtjev za naknadu štete, sud ne može odlučiti u ovom upravnom sporu.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović